

שיחה בעל־פה

- 1 מי נוהג לקיים הליכה כפעילות גופנית? אם כן, כמה פעמים בשבוע?
- 2 האם יש במשפחה שלכם עוד אנשים שנוהגים ללכת?
- 3 תארו את החוויה של ההליכה.
- 4 מה התועלת בהליכה?

שאלות ומשימות

- 1 באיזה תחום חיים עוסק הטקסט?
- 2 מהו נושא הטקסט?
- 3 מהו סוג הטקסט?
- 4 מהו סוג הכותרת? בחר בתשובה הנכונה:
 א. אינפורמטיבית (מוסרת מידע).
 ב. פיקנטית (מעוררת עניין ומסקרנת).
- 5 מהי מטרת כותב הטקסט? בחר בתשובה הנכונה:
 א. לעודד אנשים ללכת, כך שפעילות גופנית תהיה דרך חיים.
 ב. לתאר את ההליכה של האוכלוסיה כחגיגה.
 ג. לציין את היתרונות שבהליכה.
- 6 ציינו את משפטי המפתח בפסקאות הראשונה והשנייה.
(ראה להלן ההסבר במשבצת).

7 הצירוף "המולת חיים" (שורה 14) משמעו:

- א. המון רב.
- ב. משך החיים.
- ג. שאון החיים.
- ד. סבל.

8 כתוב את הפירוש בערבית:

- א. באופן משמעותי. (פסקה ראשונה)
- ב. פעילות גופנית. (פסקה שנייה)
- ג. מרצדים. (פסקה שלישית)
- ד. שוחרי הליכה. (פסקה שלישית)
- ה. זו דרך חיים. (פסקה שלישית) **טובה**

9 היעזר במילון וציין צירופים נוספים המתחילים במילה "שוחר".

10 מה מאפיין את ההליכה כפעילות גופנית?

11 מדוע המחברת מכנה את התופעה "חגיגה"? באיזו פסקה נמצאת התשובה?

12 מהם יתרונותיה של ההליכה מבחינה בריאותית ומבחינה נפשית?

מינה יצירתית ככתב:

13 כתוב פסקה כ-10 שורות, בה תנסה לשכנע את חבריך / תלמידים בבית-ספרך להליכה מאורגנת ומשותפת.

גזרת השלמים (الفعل السالم)

בניין קל (الفعل المجرد)

תבנית

צורת התבנית היא צורת היסוד של הפועל בזמן עבר גוף נסתר.

נטיית בניין קל:

ע ב ר

כינויי הרבים		כינויי היחיד	
שְׁמַרְנוּ	שְׁמַרְתֶּם	שְׁמַרְתִּי	שְׁמַרְתָּ
שְׁמַרְתֶּן	שְׁמַרְתֶּם	שְׁמַרְתָּ	שְׁמַרְתָּ
שְׁמַרוּ	שְׁמַרוּ	שְׁמַרְהוּ	שְׁמַרְהוּ

ה ו ו ה

רבות	רבים	יחידה	יחיד
אנחנו, אתן, הן	אנחנו, אתם, הם	אני, את, היא	אני, אתה, הוא
שְׁמַרְתֶּן	שְׁמַרְתֶּם	שְׁמַרְתָּ	שְׁמַרְתָּ

ע ת י ד

כינויי הרבים		כינויי היחיד	
נְשַׁמְרוּ	נְשַׁמְרוּ	אֲשַׁמַּר	אֲשַׁמַּר
תְּשַׁמְרֶנָּה	תְּשַׁמְרוּ	תְּשַׁמְרִי	תְּשַׁמַּר
תְּשַׁמְרֶנָּה	תְּשַׁמְרוּ	תְּשַׁמַּר	תְּשַׁמַּר

ציווי			
נוכח	נוכחית	נוכחים	נוכחות
שמר	שמרתי	שמרת	שמרתם
מקור נטוי		מקור מוחלט	
(ל) שמר		שמר	

14 קרא את הסיפור, וציין במחברתך את הפעלים בהתאם:

הכלב והבבואה / איזופוס

פעם אחת (צ.ל.ח.)¹ כלב להשיג נתח של בשר ו(ל.ק.ח.)² אותו בפיו לביתו. ואולם בדרכו הביתה היה עליו ל(ע.ב.ר.)³ גשר ש(ת.ק.ג.) נסתרים)⁴ מעל מעין. בשעה ש(ע.ב.ר.)⁵ את המעין, (ש.פ.ל.)⁶ הכלב את מבטו ו(ב.ח.ג.)⁷ בבבואת דמותו במים ה(ז.ר.ם.)⁸ מתחתיו. הוא (ס.ב.ר.)⁹ לתומו כי לפניו כלב אחר עם נתח של בשר בפיו, ו(ח.ל.ט.)¹⁰ לזכות גם בנתח הבשר הזה. הוא הסתער אל עבר הבבואה שבמים, אבל ברגע ש(פ.ת.ח.)¹¹ את פיו (ש.מ.ט.)¹² מבין שיניו נתח הבשר שלו ו(ש.ק.ע.)¹³ במים.

(ז.ה.ר. - ציווי, נוכחים)¹⁴ שלא ל(פ.ס.ד.)¹⁵ את הדבר עצמו תוך ניסיון ל(ל.כ.ד.)¹⁶ את הבבואה שלו.